

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/198/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211218396
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyaková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4211218396.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 362 34176, proti odporkyňi: N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko: M. XXX, M. O. I., o zaplatenie 4.268,64 eura s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Komárne z 27. februára 2012 pod č. k. 8C/312/2011-27, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.660,41 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne z dlžnej sumy od 30.03.2010 až do zaplatenia a to všetko v mesačných splátkach po 15 eur splatných vždy k 25-temu dňu, toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následkom zročnosť celého dlhu. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou úverovú zmluvu dňa 28.02.2008, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2.987,45 eura, ktorý sa odporkyňa zaviala splatiť navrhovateľovi 84 mesačnými splátkami vo výške 1.999,- Sk (66,35 eura). Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že ročná percentuálna miera nákladov je 21,9 %, úroky z úveru boli dohodnuté vo výške 8,67 % a celkové náklady spotrebiteľa boli dohodnuté vo výške 77.916,- Sk (2.586,33 eura). Predmetná zmluva o úvere je uzavretá v podobe štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ jej obsah nemôže vôbec ovplyvniť. Súd preto ex offio skúmal, či zmluva neodporuje dobrým mravom a teda posudzoval jej platnosť aj z hľadiska ust. § 39 OZ. Po preskúmaní zmluvy o úvere zistil, že táto sa prieči dobrým mravom (keďže odporkyňa ako spotrebiteľ nemohla obsah zmluvy a zmluvných podmienok nijako ovplyvniť, čo vnáša do takéhoto vzťahu titulom spotrebiteľskej zmluvy čo do práv a povinností zmluvných strán značnú nerovnováhu v neprospech odporkyne ako spotrebiteľa, a preto ju považoval za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ). Keďže z neplatnej zmluvy vzniká účastníkom povinnosť vrátiť druhému to, čo na základe neplatnej zmluvy nadobudol, súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu rovnajúcu sa rozdielu medzi sumou, ktorú jej navrhovateľ poskytol a sumou, ktorú už uhradila (1.327,04 eura), čo predstavuje sumu 1.660,41 eura. Uvedenú sumu jej povolil splácať v splátkach a o úroku z omeškania rozhodol v súlade s ust. § 517 ods. 1 veta prvá a od. 2 OZ a vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z. Vo zvyšnej časti súd návrh ako nedôvodný zamietol, pretože z absolútne neplatnej zmluvy navrhovateľovi iné právo nevzniklo. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže pomer úspechu a neúspechu účastníkov bol takmer rovnaký.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ a domáhal sa jeho zmeny tak, že návrhu bude v plnom rozsahu vyhovieť. Svoje odvolanie odôvodnil postupom podľa § 205 ods. 2 písm. d) OSP. Nesúhlasil s tvrdením prvostupňového súdu, že zmluva je ako celok neplatná, pretože je zřejmé, že za spotrebiteľskú zmluvu je možné označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým

znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Občiansky zákonník spája neplatnosť právneho úkonu s právnym úkonom, ktorý svojím obsahom či účelom odporuje zákonu. Rozpor právneho úkonu s dobrými mravmi je potrebné posudzovať v každom prípade individuálne s prihliadnutím na konkrétne okolnosti konania účastníkov a ich postavenie. Pokiaľ odporkyňa nesúhlasila s obsahom úverovej zmluvy a úverovými podmienkami, mohla sa rozhodnúť, že úverovú zmluvu nepodpíše, čo neurobila. Úverová zmluva je telefónna pôžička, v takýchto prípadoch prebieha vybavenie úveru telefonicky potom, čo je klientovi úver schválený a dôjde k podpisu úverovej zmluvy, sú mu peniaze zaslané na bežný účet. Na základe toho je zrejmé, že odporkyňa telefonicky kontaktovala zamestnancov navrhovateľa za účelom získania úveru, nadiktovala všetky svoje potrebné osobné údaje, ktoré boli zapracované do úverovej zmluvy, ktorá bola zástupcom navrhovateľa podpísaná dňa 28.02.2008 a odoslaná na podpis odporkyňi, ktorá ju podpísala dňa 04.03.2007 a následne vrátila navrhovateľovi. Znamená to, že odporkyňa mala dostatok času na oboznámenie sa s dotknutou úverovou zmluvou a úverovými zmluvnými podmienkami a rozhodnúť sa, či s nimi prejaví súhlas svojím podpisom a odoslaním späť navrhovateľovi alebo nie a to dokonca v pohodlí svojho domova. Predmetná úverová zmluva teda nie je v rozpore so zákonom a ani ho neobchádza. V závere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23Cdo/1201/2009, v ktorom sa o ochrane spotrebiteľa hovorí, že je treba zdôrazniť, že i ochrana spotrebiteľa má svoje hranice a v žiadnom prípade ju nie je možné posudzovať ako obranu ľahkomyseľnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa.

Odporkyňa sa k odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania účastníkov bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP je pre nesprávne právne posúdenie a nepreskúmateľnosť potrebné zrušiť a v tejto časti vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť mu sumu 4.257,16 eura s úrokom z omeškanie vo výške 0,024 % denne z uvedenej čiastky od 30.03.2010 až do zaplatenia, pokutu vo výške 11,48 eura a trovy konania. Zaplatenia žalovanej istiny sa domáhal na tom skutkovom základe, že odporkyňa na základe jej žiadosti poskytol úver v celkovej výške 90.000,- Sk (2.987,45 eura), ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v 84 mesačných splátkach s výškou mesačnej splátky 1.999,- Sk (66,35 eura). K návrhu pripojil splátkový kalendár a výzvu na splatenie celého úveru s výzvou k úhrade.

Súd prvého stupňa návrhu navrhovateľa v časti zaplatenia sumy 1.660,41 eura spolu s príslušenstvom vyhovel a v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné. Predmetom odvolacieho konania je zamietajúca časť a tiež výrok o náhrade trov konania.

V danej veci bola medzi účastníkmi konania uzavretá zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, preto jej obsah mal súd prvého stupňa posudzovať podľa ust. § 52 a nasl. OZ. V zmysle citovaných ustanovení mal teda posudzovať aj jednotlivé zmluvné podmienky a posúdiť či nejde o neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by z tohto dôvodu boli podľa § 53 OZ neplatné. Súd prvého stupňa posúdil celú zmluvu za uzavretú v rozpore s dobrými mravmi, a preto v zmysle § 39 OZ za neplatnú. S takýmto právnym posúdením súdu prvého stupňa sa odvolací súd nestotožňuje. Aj keď bola zmluva uzavretá na štandardnom formulári, nemožno súhlasiť s tým, že odporkyňa nemohla v ničom ovplyvniť jej obsah, pretože samotné podmienky poskytnutia úveru boli individuálne a s odporkyňou dohodnuté. Odporkyňa nemohla ovplyvniť iba obsah ostatných zmluvných podmienok uvedených vo všeobecných zmluvných podmienkach. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vec v rozpore s vykonaným dokazovaním nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že zmluva ako celok je neplatná, pričom pre absenciu odvolania zo strany odporkyne nebolo možné napadnutý rozsudok zrušiť aj už v priznanej sume (v tejto časti je už rozsudok právoplatný), preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa výroku o zamietnutí zvyšku nároku a v časti výroku o náhrade trov konania podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Povinnosťou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude zaoberať sa nárokom navrhovateľa na zaplatenie už len zostávajúcej sumy s príslušenstvom, ktorej bol návrh zamietnutý. Doposiaľ však zo samotného návrhu nie je zrejmé, z čoho zamietajúca časť pozostáva, pretože navrhovateľ v návrhu

neuviedol, z čoho táto istina pozostáva, ale len odkázal na splátkový kalendár priložený k návrhu, ktorý nespĺňa požiadavky ust. § 79 ods. 1 OSP. Bude preto povinnosťou súdu prvého stupňa vyzvať navrhovateľa na špecifikáciu žalobného návrhu už len v zostávajúcej zamietajúcej časti, z čoho táto suma pozostáva a následne súd potom, čo si ozrejní, čo tvorí predmet konania bude posudzovať jednotlivé zmluvné podmienky týkajúce sa uplatnených nárokov, bude sa zaoberať výškou jednotlivých nárokov a posúdením ich platnosti. Svoje rozhodnutie následne riadne odôvodní tak, ako mu ukladá ust. § 157 ods. 2 OSP, aby v prípade podaného odvolania mohlo byť preskúmateľné.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.